

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Смолян, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Елисавета Ж. Шехова
като разгледа докладваното от Петранка Р. Прахова Въззивно гражданско дело № 20235400500507 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С Решение № 116/03.11.2023 г. по гр. д. № 26/2023 г. Девински районен съд е отхвърлил предявения иск на основание чл. 422, във вр. с чл. 415 ал. 1 т. 1 от ГПК, във вр. с чл. 61 ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 16 ал. 2 от ЗЗЖ от Ю. А. Й. да се установи по отношение на Община гр. Д., че дължи на Ю. А. Й. сумата от 1 234, 90 лева за извършени от нея действия по водене на чужда работа без пълномощие в интерес на Община гр. Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.01.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена Заповед за изпълнение № 2/05.01.2023 г. по ч. гр. д. № 1/2023 г. на РС – Девин и присъждане на разноските по водене на исковото производство и по заповедното производство – като неоснователен; ищцата е осъдена да заплати на ответния разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Това решение се обжалва пред Смолянски окръжен съд от ищцата Ю. А. Й., чрез пълномощник адв. М. Д., с оплаквания, че е неправилно като необосновано и постановено в нарушение на установени правни норми.

Твърди се във въззивната жалба, че съдът неправилно е установил фактическата и правна страна на спора; неправилно е тълкуването за

дарствена сугестия, както и е неправилен извода за недоказаност на воденето на чужда работа в интерес на ответника. Твърди се, че ответникът е бездействал при подаден към него сигнал за съдействие като ако ответникът бе оказал съдействие, за ищцата не би се породила крайната нужда да търси къде да остави безстопанствените кученца, които дори и да не са били болни или наранени, както неправилно съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 16 от ЗЗЖ, са били бедстващи с оглед на безпомощното им състояние, крехката наранена възраст и невъзможността им да оцелеят изоставени сами на улицата.

Твърди се от жалбоподателката, че необосновано съдът е приел, че ищцата не била доказала необходимостта от съдействие от страна на ответника за осигуряване на спешна ветеринарномедицинска помощ, тъй като грижите са били поети от доброволка в първите три дни – напротив, ищцата е сигнализирала компетентните органи и именно поради бездействието на Община – Д. се е наложило кученцата да бъдат прибрани при свидетелката Х..

В жалбата се развиват доводи, че е категорично установено, че животните се нуждаели от спешни грижи, без които те биха погинали, а бездействието на ответника не може да се вменява във вина на ищцата, тъй като тя е направила всичко възможно и необходимо за запазване на живота на кученцата. Излагат се фактологията относно късния отговор на ответника по сигнала на ищцата

Сочи се, че законът предвижда общо задължение за всеки да уведоми съответните институции, ако намери болно или наранено животно, а институциите от своя страна са длъжни да окажат съдействие за осигуряване на спешна ветеринарномедицинска помощ; когато тези задължения на институциите /в случая Община гр. Д./, са били предприети и осъществени от друго лице – ищцата, водени са доброволно и уместно, с грижата на добър стопанин, в интерес на общината, последната е длъжна да възстанови необходимите и полезни разноски. Соци се също, че ответникът е имал обективна възможност да се свърже с ищцата, да се противопостави на извършваните от нея действия и да предприеме адекватни такива, каквито според преценката му са необходими за опазване на живота и здравето на кученцата. Соци се също, че следва да се има предвид и втория сигнал до ответника от 04.12.2022 г. и че проведените грижи и лечения на кучетата са били необходими и навременни, както и неотложни, поради което районният съд е следвало да приеме, че предприетата дейност, за която отговорност по закон носи местната Община – Д., е осъществена изцяло в неин интерес, понеже първоначалното състояние на бездомните животни е наложило вземането на спешни мерки.

По-нататък във въззивната жалба се прави позоваване на показанията на свид. П., както и се прави позоваване на нормата на чл. 47 ал. 3 изречение второ от ЗЗЖ. В тази връзка се твърди, че при постъпването на

Община – Д. на сигнали от ищцата, общината е следвало да предприеме спешни фактически и правни действия по изпълнение на законовите си задължения съгласно чл. 41 ал. 1, чл. 40в, чл. 47 ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЖ, както и да предприеме мерки за осигуряване на ветеринарномедицинска помощ по силата на чл. 16 ал. 2 от ЗЗЖ.

Твърди се по-нататък във въззивната жалба, че проведените грижи и лечение на животните имат характер на спешност и необходимост, като ищцата е предприела дейност, за която отговорност носи ответникът и тази дейност е осъществена в пряк и непосредствен фактически и правен интерес за ответника.

С въззивната жалба се прави искане за отмяна на обжалваното решение и вместо него да бъде постановено решение, с което исковата претенция да бъде уважена; претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

В срок е депозиран писмен отговор от ответникът по иска Община гр. Д., чрез юрисконсулт Ш., с който се оспорва въззивната жалба като неоснователна.

В отговора се развиват съображения, че кученцата са били поети в първите три дни от доброволец и не е извършен преглед в клиниката, с която Община – Д. има сключен договор, поради което възниква въпроса необходимо ли е било да бъдат транспортирани малките новородени кучета до клиника, било ли е налице неотложност и спешност от незабавното им отвеждане до ветеринарна клиника и не е ясно в какво състояние са били животни, като се изразява становище, че не е имало такава необходимост. Сочи се, че кучетата не са били болни и не е имало необходимост от оперативна или друга медицинска намеса, а ваксините са могли да бъдат поставени в гр. Д. по сключения от общината договор; твърди се, че ветеринарният лекар по този договор не е бил уведомен.

Твърди се, че в случая ищцата е изпълнила нравствен дълг доброволно и се прави позоваване на разпоредбата на чл. 55 ал. 2 от ЗЗД.

Твърди се също в отговор, че с осигуряване на транспорт до ветеринарната клиника се опровергават твърденията за бездействие от страна на Община гр. Д., но общината не е дала съгласие кученцата да останат 40 дни в клиниката и ищцата да претендира неоснователно натрупаните разходи.

Правят се доводи, че без да са налице предпоставките, ищцата е поела грижите за процесните кучета, като предприетата работа надхвърля правните задължения на Община гр. Д., поради което работата не е била в неин интерес; не е налице уместно предприемане на чужда работа. Твърди се, че не само не е налице института на чл. 60 и чл. 61 от ЗЗД, напротив – налице е безполезно вмешателство в чужда правна сфера. Твърди се, че Община Д. би могла да носи отговорност за неизпълнение на задълженията си по реда на глава XI от АПК или ЗОДОВ, но само в случай, че неизпълнението ѝ ще причини вреди на трети лица – в случая липсват твърдения, че изпълнението

на задълженията на общината от ищцата без пълномощия е било оправдано. Според въззиваемия е налице „дарствена гестия“ - не е налице разумна причина от типа на заплаха или опасност за интересите на общината.

С отговора се прави искане да бъде потвърдено обжалваното решение като правилно и законосъобразно; претендират се разноски за заповедното и исково производство и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателката лично и чрез пълномощника си адв. М. Д. поддържа въззивната жалба.

За въззиваемия юрисконсулт А. Ш. оспорва въззивната жалба.

Смолянски окръжен съд намира въззивната жалба за процесуално допустима като депозирана в законно установения срок от надлежна страна, ДТ е внесена, а по същество съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и установи:

Установява се, че на 07.11.2022 г. ищцата намерила в гр. Д. 5 броя новородени кученца без майка, изоставени. На 08.11.2022 г. ищцата уведомила Община Д. на техния имейл за прилагане на чл. 16 от Закона за защита на животните, на който сигнал Община – Д. не реагираше. Ищцата нямала възможност да се грижи в дома си за кученцата, поради което помолила свидетелката В. Х. временно да поеме грижите за кученцата, докато Община – Д. предприеме действия за изпълнение на задълженията си. Ищцата провела няколко разговора със служители на Община – Д. с искане да намерят решение на проблема, но такова не било предложено, поради което на 10.11.2022 г. ищцата се свързала с Клиника „С.“ ЕООД гр. П. в която се съгласили да приемат кученцата на стационар и да ги обгрижват, докато прогледнат и укрепнат. След много усилия от Община – Д. отпуснали транспорт за превозването им до клиниката. Ищцата през цялото време е покривала разходите на животните в клиниката с лични средства – необходимите прегледи, изследвания, поставяне на задължителните в закона ваксини, престой – на обща стойност в размер на 1 234, 90 лева съгласно представените по делото документи.

От разпита на свидетелката д-р Б. П. се установява, че в нейната ветеринарна лечебница няма стационар, ако постъпи болно животно оказва само първична медицинска помощ. Сочи, че ако животните са пострадали, тя би могла да им окаже първа помощ, но няма възможност да ги отглежда. Свидетелката сочи, че новородените кученца, ако няма майка, която да се грижи за тях, се нуждаят от интензивни грижи – хранене през 3 – 4 часа, обгрижване, като в противен случай не биха могли да оцелеят.

Свидетелката В. Х. установява, че кученцата са били захвърлени пред паметника „К. В.“ в гр. Д.. Била помолена от ищцата да се погрижи временно за тях, тъй като Община Д. не е направила нищо, а в приюта за животни в гр. Д. няма условия за отглеждане на толкова малки бебета, защото те трябва да са на топло и да се хранят на три часа с кучешка хумана. Свидетелката сочи, че кучетата не били прогледнали, били най-много на 3 – 5

дни. Свид. Х. сочи, че кучетата били спешен случай, защото били останали без храна няколко часа; те не могат да живеят на пътя; в клиниката ги затоплят със специални лампи, за да оцелеят, тъй като са без майка. Свидетелката установява, че в клиниката веднага включили кученцата на системи, пуснали им лампи за затопляне. Свидетелката сочи, че ако кучетата останат на пътя и без грижа, те ще умрат.

Оказва се, че въпреки наличието на одобрена Програма за овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община Д. и Договора от 18.05.2022 г. с ветеринарна амбулатория, Община Д. не е изпълнила задълженията си по чл. 16 ал. 2, чл. 47, чл. 60 и чл. 61 от Закона за защита на животните. Установява се, че в гр. Д. има приют за кучета, който обаче освен че е в много лошо състояние, не е пригоден за новородени кучета. Община Д. единствено е осигурила транспорт за кученцата до клиниката.

Неоснователни са доводите, че в случая не се касаело за необходимост от спешна ветеринарна помощ и не е налице хипотезата на болни животни.

Както сочи в показанията си д-р П., новородени кученца без майка биха загинали, ако за тях не се полагат интензивни грижи – хранене през 3 – 4 часа, обгрижване. Установява се, че се касае за новородени кученца, на възраст 3 – 5 дни, непрогледнали. Налице е многобройна достъпна специализирана информация, сочеща, че новородените кученца са силно уязвими, те се нуждаят от хранене 6 – 8 пъти дневно, нуждаят се и от топлина; изстиването представлява най-голяма опасност за новородените, водещо до смърт. Липсата на майката е пагубно за новородените в първите две седмици; ако в този период не се обгрижват от хора, те биха завършили летално. Всички тези факти изпълват съдържанието на понятието „спешност“. Приютите за кучета в нашата страна се правят за безстопанствени кучета, прибрани от улиците на населените места, там се обезпаразитяват и ваксинират и ако няма осиновители, се пускат в същите ареали на обитание. Новородени кученца биха се отглеждали в приюти, ако има условия за това – денонощна грижа, топлина, храна. Установява се, че в приюта в гр. Д. въобще няма такива условия за отглеждане на новородени кученца. Установява се, че без намесата и грижата на ищцата и свидетелката Х. петте новородени кученца не биха могли да оцелеят без майка и без човешка намеса, както с оглед възрастта им /3 – 5 дни след раждане/, така и с оглед студения сезон, в който са намерени.

Настоящата инстанция намира, че действията, извършени от ищцата спрямо новородените пет кученца, са абсолютно своевременни, адекватни и необходими за оцеляването им.

В настоящия случай е налице хипотезата на „безстопанствено куче“ по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на Наредба № 4/01.02.2021 г. за прилагане на Националната програма за овладяване популацията на безстопанствените

кучета на територията на Република България. Няма как в един по-късен момент служителите на Община Д. на място да намерят изоставените кученца, защото ищцата и свид. Х. са се погрижили за тях; в противен случай служителите биха намерили на място мъртви кученца.

От доказателствата по делото се установява, че намерените животни са били новороодени и безпомощни, поради което ответната община е следвало да бъде активна. Установява се, че новородените кученца имат нужда от грижи за оцеляването им, които грижи са от неотложен, спешен порядък и се е налагало осигуряване на спешна ветеринарномедицинска помощ, каквото задължение има общината по силата на чл. 16 ал. 2 от Закона за защита на животните да съдейства. Като се има предвид състоянието, в което са открити и мястото, на което са открити петте новородени кученца, за установяване необходимостта по спешни грижи за кученцата не са необходими специални знания.

Заплащайки разходите за отглеждането на петте кучета в клиника, в среда и при грижи, съдействаща за тяхното оцеляване, ищцата е предприела дейност, за която отговорност носи ответната община, поради което и тя дължи възстановяване на направените разходи. Работата е предприета уместно и е била добре управлявана. След като не е бил възможен вариант за полагане на грижи за кученцата при по-малък разход, какъвто вариант е задължение на общината да осигури, няма основание да се приеме, че ищцата не е добре управлявала чуждата работа – тази на общината.

Няма основание да се приеме, че е налице дарствена гестия; ищцата не е предприела дейността и в собствен интерес. Поведението на ищеца и отправените сигнали до Община – Д. и до ОДБХ изключват дарственото намерение или изпълнение на нравствен дълг. Недопустимо е органите, отговорни по силата на закона за защита живота и здравето на животните, да прехвърлят задълженията си на доброволци и хора, за които съдбата на животните е важна.

Предвид гореизложеното и по силата на чл. 61 от Закона за задълженията и договорите Община Д. дължи заплащане на сумата от 1 234, 90 лева, ведно със законната лихва, считано от 04.01.2023 г., на ищцата поради това, че последната е извършила тези разходи за изпълнение на дейност, която е задължение на Община Д..

Ще следва ответникът по иска да заплати на ищцата деловодните разноски за двете инстанции общо в размер на 1050 лева, от които 1 000 лева за адвокатско възнаграждение за двете инстанции и 50 лева за ДТ за двете инстанции.

Водим от гореизложеното Смолянски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 116/03.11.2023 г. по гр. д. № 26/2023 г. на Девински районен съд, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че ОБЩИНА – Д., ЕИК *****, гр. Д., ул. „Д.“ № *, дължи на Ю. А. Й., ЕГН *****, сумата от 1 234, 90 лева – разходи за извършени от нея действия по водене на чужда работа без пълномощие в интерес на Община Д. с оглед чл. 16 ал. 2 от ЗЗЖ, ведно със законната лихва, считано от 04.01.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 2/05.01.2023 г. по ч. гр. д. № 1/2023 г. по описа на РС – Девин.

ОСЪЖДА ОБЩИНА – Д., ЕИК *****, гр. Д., ул. „Д.“ № *, да заплати на Ю. А. Й., ЕГН *****, деловодни разноски за двете съдебни инстанции общо в размер на 1 050 лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване предвид ограниченията на чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____